

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Αθλήσας ... δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο».

Λίγες μόλις ἡμέρες πρὶν νὰ προσκυνήσουμε καὶ πάλι τὸ θαῦμα τῆς θείας ἀγάπης στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, λίγες ἡμέρες πρὶν νὰ ἀνυμνήσουμε τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πού «ἐκκλινε» γιὰ χάρι μὲς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἦρθε ὡς βρέφος στὴ γῆ, τιμοῦμε ἀπόψε τὴ μνήμη ἑνὸς ἁγίου ἱεράρχου καὶ μάρτυρος, τοῦ ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Προσκυνοῦμε ἐν εὐλαβείᾳ τὴ σεπτὴ καὶ χαριτόβρυτο κἀρα του, τὴν ὁποία ἔχουμε τὴ μεγάλη εὐλογία νὰ φυλάσσουμε ὡς σεπτὸ κειμήλιο στὴν Ἱερά Μητρόπολή μας καὶ ἀναθεωροῦμε, κατὰ τὴν προτροπὴ τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, «τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς» τοῦ ἀποστολικοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μάρτυρος, τοῦ ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἔκανε τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ ὄχι μόνον πράξη στὴ ζωὴ του ἀλλὰ καὶ σταθερὴ ἐπιλογὴ ζωῆς, τὴν ὁποία θυσίασε γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ.

«Αθλήσας γάρ δι' ἀγάπην Θεοῦ, ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, παθεῖν οὐ παρητεῖτο».

Ἀγωνίσθηκε, γράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἀγαποῦσε νὰ τὸν ἀγαποῦν, δὲν παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία του νὰ μαρτυρήσῃ γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος δὲν θεωροῦσε τὸ μαρτύριο γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ ὡς μία προσφορὰ τοῦ ἀνθρώπου στὸν Θεό, ἀλλὰ ὡς ἀνταπόδοση τῆς ἀγάπης του πρὸς τὸν κάθε ἄνθρωπο. Γιατί αὐτὸς πού θυσιάσθηκε πρῶτος δὲν ἦταν ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν Θεό, ἀλλὰ ὁ Θεὸς γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Καὶ ὅπως ὁ Χριστὸς ἦρθε στὴ γῆ, ἔλαβε δούλου μορφή καὶ σταυρώθηκε γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κάθε ἀνθρώπου προσωπικά, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ μαρτύριο ἀνταποδίδει στὸν Χριστὸ τὴν ἀγάπη τὴν ὁποία τοῦ προσέφερε ὁ Χριστὸς μὲ τὴ θυσία του.

«Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς», γράφει ὁ ἠγαπημένος μαθητὴς τοῦ Κυρίου, ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης. Καὶ αὐτὴ τὴν πίστη εἶχε καὶ ὁ τιμώμενος ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος. Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὸν Χριστὸ δὲν ἦταν μία ἀπλὴ ἀγάπη, μία συμπάθεια, ἀλλὰ ἦταν κυριολεκτικὰ μία φωτιά πού ἔκαιε τὴν ψυχὴ του, πού πυρπολοῦσε τὴν ὑπαρξὴ του, πού τὸν ἔκανε νὰ ποθεῖ τὸ μαρτύριο, γιατί αὐτὸ θὰ τὸν ἔνωσε μὲ τὸν Χριστό.

Τὸν ἔκανε νὰ τὸ ποθεῖ στὸν ἴδιο βαθμὸ μὲ αὐτόν τὸν ὁποῖο ἐξέφραζε καὶ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν ἔγραφε «ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι», διότι αἰσθανόταν ὅτι ἀνήκει στὸν Χριστό, ὅτι ζοῦσε μέσα του ὁ Χριστὸς, τὸν ὁποῖο ἐμπόδιζε νὰ ἀπολαύσῃ στὴν πληρότητά του τὸ ἔνδυμα τῆς σαρκὸς.

Γι' αὐτὸ καὶ ὄχι μόνον δὲν τὸν φόβιζε τὸ φρικτὸ μαρτύριο πού τὸν ἀνέμενε, ἀλλὰ ἀντίθετα τὸν χαροποιοῦσε, γιατί θὰ τοῦ ἔδιδε αὐτὸ πού ἐπιθυμοῦσε, αὐτὸ πού ποθοῦσε ἡ ψυχὴ του, τὴν ἑνώσὴ του μὲ τὸν Χριστό.

Ἔτσι αἰσθανόταν ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἦταν τὸ παιδί ἐκεῖνο πού πῆρε ὁ Ἰησοῦς καὶ τὸ ἔδειξε στοὺς μαθητὲς του καὶ στό πλῆθος τῶν ἀνθρώπων καὶ εἶπε «ἐάν μὴ στραφῇτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὡς ἐάν δέξηται ἐν παιδίον τοιοῦτο ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται». Γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάσθηκε Θεοφόρος.

Ὅμως, ἀδελφοί μου, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ τὸ περιστατικὸ, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὀνομάσθηκε Θεοφόρος, γιατί, ἐφόσον εἶχε στὴν ψυχὴ του τόση ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό, εἶχε τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Γιατί ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἀγάπη, καὶ «ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ».

Αυτή τήν ἀγάπη ἅς προσπαθήσουμε νά καλλιεργήσουμε καί ἐμεῖς στήν ψυχή μας, ὄχι γιά νά θυσιάσουμε τή ζωή μας γιά χάρη του, ὄχι γιά νά μαρτυρήσουμε γιά τήν πίστη μας, γιατί δέν ζητᾷ ὁ Χριστός αὐτό ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ὁ πόθος καί ἡ ἐπιθυμία νά ἔχουμε τόν Χριστό στή ζωή μας, νά ἀκολουθοῦμε τά βήματά του, ἐφαρμόζοντας τίς ἐντολές του, εἶναι τό μόνο πού μπορεῖ νά γεμίσει τήν ψυχή μας.

Καί ἐάν ἡ ψυχή μας γεμίσει μέ τήν ἀγάπη γιά τόν Χριστό, μία ἀγάπη ἔμπρακτη, πού, ὅπως εἶπα, θά γίνεται πράξη μέσα ἀπό τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν του καί μέσα ἀπό τήν προσευχή καί τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, τότε δέν θά αἰσθανόμεθα ποτέ τήν ψυχή μας κενή, ἄδεια, τότε δέν θά αἰσθανόμεθα ποτέ οὔτε μόνοι, οὔτε ἐγκαταλελειμμένοι, οὔτε θλιμμένοι, γιατί ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στήν ψυχή μας θά τή γεμίζει ἀπόλυτα, θά τή γεμίζει μέ τή χαρά καί τήν εἰρήνη του.

Καί δέν θά αἰσθανθοῦμε οὔτε μόνοι, οὔτε ἐγκαταλελειμμένοι, γιατί ὁ Χριστός οὔτε ἐγκαταλείπει οὔτε ἀπογοητεύει ποτέ ὅσους τόν ἀγαποῦν καί ὅσους ἔχουν τήν καρδιά τους γεμάτη ἀπό τήν ἀγάπη του, ὅσους ἔχουν τήν ψυχή τους διαθέσιμη γιά νά δεχθοῦν τή δική του ἀγάπη, ὅπως ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος.

Εὐχομαι, λοιπόν, ἀδελφοί μου, πατρικά, διά πρεσβειῶν καί τοῦ ἀγίου Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου, νά γεμίσουμε τήν ψυχή μας μέ αὐτή τήν ἀγάπη γιά τόν Χριστό, γιά νά αἰσθανθόμαστε καί τή δική του ἀγάπη νά μᾶς πλημμυρίζει πάντοτε.